

Explanation of self-differentiation in accordance with attachment styles and alexithymia

Karami J. PhD¹, Zakiei A. MSc[✉], Alikhani M. MSc, ², Nourouzi A. MSc³

¹ Department of Psychology, Faculty of Social Sciences, Razi University, Kermanshah, Iran

✉ Social Development and Health Promotion Research Center, Kermanshah University of Medical Sciences
Psychology Faculty, Shahid Chamran University, Ahvaz, Iran

² Department of Psychology, Kermanshah University of Medical Sciences, Kermanshah, Iran

³ Department of Psychology, Psychology Faculty, Shahid Chamran University, Ahvaz, Iran

Received: 2012.12.30   Accepted: 2014.6.15

Abstract

Introduction: The present study conducted to explain self-differentiation according to attachment styles and alexithymia.

Method: This is a descriptive–correlational study in which 325 students were selected through stratified random sampling. To gather required data self-differentiation questionnaire (DSIR-R), Hazan and Shower attachment questionnaire plus alexithymia inventory (FTAS-20) were used. Data analysis was also conducted by statistical methods of correlation and regression.

Results: Findings showed that there was positive and significant relationship between safe attachment style and self-differentiation. There was a negative relationship between aversive attachment style and self-differentiation either. Results were also suggestive of a negative relationship between alexithymia and self-differentiation. All things considered, aversive attachment style, alexithymia and safe attachment style can predict self-differentiation.

Conclusion: According to the results, safe attachment style as well as emotional expression are the main factors contributing to high level of self-differentiation.

Keywords: Self-Differentiation, Attachment Styles, Alexithymia

تبیین تمایز یافتگی خود بر اساس سبک‌های دلبستگی و آلکسی تیمیا

جهانگیر کرمی^۱، علی زکی بی^۲، مصطفی علیخانی^۳، علی نوروزی^۳

^۱ گروه روانشناسی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه رازی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران
^۲ مرکز تحقیقات توسعه اجتماعی و ارتقای سلامت دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، دانشکده روان‌شناسی، دانشگاه شهید چمران، اهواز، ایران
^۳ گروه روانشناسی، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران
^۳ گروه روان‌شناسی، دانشکده روان‌شناسی، دانشگاه شهید چمران، اهواز، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۳/۲۵

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۱۰/۱۰

چکیده

مقدمه: پژوهش حاضر با هدف تبیین تمایز یافتگی خود بر اساس سبک‌های دلبستگی و آلکسی تیمیا انجام گرفت. **روش:** پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود، که از بین دانشجویان دانشگاه رازی ۳۲۵ نفر به روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای انتخاب شدند. برای گردآوری داده‌ها از پرسشنامه‌های خودتمایزسازی (DSI-R)، سبک‌های دلبستگی هازان و شاور و پرسشنامه آلکسی تیمیا FTAS-20 استفاده شد. داده‌ها با آزمون‌های آماری همبستگی و رگرسیون مورد تحلیل قرار گرفت. **یافته‌ها:** نتایج پژوهش نشان داد که بین سبک دلبستگی ایمن و تمایز یافتگی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. بین سبک دلبستگی اجتنابی و تمایز یافتگی خود رابطه منفی وجود دارد. نتایج نشان داد که بین آلکسی تیمیا و تمایز یافتگی رابطه منفی وجود دارد. همچنین نتایج نشان داد که سبک دلبستگی اجتنابی، آلکسی تیمیا و سبک دلبستگی ایمن توان پیش‌بینی تمایز یافتگی را دارند. **نتیجه‌گیری:** با توجه به نتایج می‌توان گفت اگر در یک فرد سبک دلبستگی ایمن باشد و توان بیان هیجان‌های خود و تشخیص هیجان‌ها را داشته باشد از تمایز یافتگی بالایی برخوردار است.

کلید واژه‌ها: تمایز یافتگی خود، سبک‌های دلبستگی، آلکسی تیمیا

مقدمه

تمایز یافتگی خود یا تفکیک خویشتن که مهمترین مفهوم نظریه سیستمی بوئن است، میزان توانایی فرد در تفکیک فرایندهای عقلی از فرایندهای احساسی را نشان می‌دهد. افراد تمایز یافته تعریف مشخصی از خود و عقایدشان دارند، آن‌ها می‌توانند جهت خویش را در زندگی انتخاب کنند و در موقعیت‌های شدیداً عاطفی که در بسیاری از افراد منجر به بروز رفتارهای غیرارادی و گرفتن تصمیمات نافرجام می‌شود، کنترل خود را از دست ندهند و با در نظر گرفتن عقل و منطق تصمیم‌گیری کنند. در مقابل، افراد تمایز نایافته که هویت تعریف شده‌ای از خود ندارند و در نقش‌ها و مسائل بین شخصی موجود، همراه با موج عاطفی خانواده حرکت می‌کنند، اضطراب مزمن بالایی را تجربه می‌کنند و مستعد مشکلات روان شناختی و بروز نشانه‌های بیماری هستند [۱]. بوئن تمایز یافتگی را بر اساس نظریه نظام‌های خانواده توصیف می‌کند که شخص قادر است در روابطش بین کارکرد عقلانی و عاطفی خود با صمیمیت و خودمختاری تعادل برقرار کند [۲، ۳]. خانواده به عنوان نخستین پایگاه شکل‌گیری شخصیت، اساسی ترین عامل بوجود آورنده تمایز یافتگی یا استقلال عاطفی افراد است [۴].

عامل مهمی که در سال‌های اخیر به آن توجه شده است و بر روی رفتار فرد تاثیر دارد، تجارب اولیه‌ی فرد با والدین و یا نوع رابطه‌ی هیجانی فرد با والدین خود در دوران کودکی است. برخی از پژوهش‌ها تلاش کرده‌اند به این سؤال پاسخ دهند که چگونه تجارب اولیه‌ی فرد در دوران کودکی می‌تواند فرد را در بزرگسالی تحت تاثیر قرار دهد [۵].

یکی از عوامل موثر بر تمایز یافتگی افراد پیوند عاطفی با والدین و نوع دلبستگی با آن‌هاست. اینزورث دلبستگی را پیوند عاطفی بین کودک در حال رشد و مادر می‌داند که از ابتدای تولد ایجاد می‌شود اما تاثیر آن فقط محدود به دوران کودکی نیست، بلکه همه دوره‌های زندگی، حتی دوره سالمندی را در بر می‌گیرد [۶]. رابطه مراقب - کودک مهم‌ترین اصلی است که در رشد شخصیت انسان مورد تاکید روانشناسان می‌باشد [۷].

بالبی [۸] در تاکید بر اهمیت ارتباط مراقب و کودک معتقد است آن چه که برای سلامت روانی کودک ضرورت دارد تجربه یک رابطه صمیمی، گرم و مداوم با مراقب یا جانشین دائم او می‌باشد. بنا به اعتقاد او بسیاری از اشکال روان‌آزردگی‌ها و اختلالات شخصیت، حاصل محرومیت کودک از مراقبت‌های مراقب یا عدم ثبات در روابط کودک با فردی است که با او دلبستگی صورت می‌گیرد [۹، ۱۰]. هر گروه از والدین با توجه به نوع شخصیت و خصوصیات روانی که دارند با کودکان خود به گونه‌ای متفاوت از سایرین رفتار می‌کنند و چنین تنوعی در روش‌های تربیتی و رفتاری والدین باعث شکل‌گیری سه سبک دلبستگی می‌شوند که عبارتند از: الف-ایمن ب- نایمن-جنتابی ج- نایمن-دوسوگرا [۱۱]. مطالعات نشان می‌دهد که در

گروه‌های دارای اختلالات روان‌پزشکی در مقایسه با گروه کنترل سالم دلبستگی ناامن بالاتراست. میکلسون، کسلر، و شیور [۱۲] دریافته‌اند که انواع مختلفی از آسیب‌شناسی روانی با سبک‌های دلبستگی ناامن همراه است. فونوگی و همکاران [۱۳] دریافتند که در یک نمونه از جمعیت بستری از اختلالات عاطفی و اختلال وسواس، ناامنی دلبستگی نسبت به گروه بیشتر بود. بورگ و همکاران [۱۴] کشف کردند که همزمان بین دلبستگی ایمن و علائم روانی در بزرگسالان ارتباط وجود دارد. دوزیر و لی [۱۵] نشان دادند که سبک دلبستگی ایمن رابطه معکوس با اختلالات وسواس و سایر اختلالات روانی دارد. افراد با دلبستگی نایمن مستعد ابتلا به داشتن این علائم هستند. مطالعات تحلیلی دی‌رویترو و ایجزردون [۱۶] نشان می‌دهد ارتباط قوی بین جدایی دوران کودکی و اضطراب هراسی در بزرگسالی وجود دارد. کودکانی که از پدر و مادر خود را برای یک مدت طولانی از هم جدا شدند، زمینه‌های اختلالات را در طول دوره بلوغ از خود نشان دادند. برخی پژوهش‌ها به رابطه بین تمایز یافتگی خود و آلکسی‌تیمیا اشاره کرده‌اند [۱۷]. آلکسی‌تیمیا سازه‌ای است که برای اولین بار توسط سیف‌نوس مطرح شد و عبارتست از ناتوانی در پردازش شناختی اطلاعات هیجانی و تنظیم هیجانان [۱۸]. ناتوانی هیجانی یا آلکسی‌تیمیا از ترکیب دو لغت Lexis (بیان کردن) Thymos (احساسات) تشکیل شده است و به معنای فقدان ابراز احساسات است. آلکسی‌تیمیا یک اختلال نیست بلکه در برخی پژوهش‌ها یک صفت در نظر گرفته شده است [۱۹]. این سازه متشکل است از دشواری در شناسایی احساسات، دشواری در توصیف احساسات و جهت‌گیری فکری بیرونی. این مشخصه‌ها که سازه ناتوانی هیجانی را تشکیل می‌دهند بیانگر نقیصی در پردازش شناختی و تنظیم هیجانان می‌باشند. از دیدگاه علوم شناختی، هیجان‌ها به عنوان دسته‌ای از طرحواره‌های مبتنی بر پردازش اطلاعات شناخته می‌شوند که شامل فرایندها و تجسم‌های نمادین و غیر نمادین هستند [۲۰]. افرادی که به ناتوانی هیجانی مبتلا می‌شوند قادر به تشخیص و تمییز دادن هیجان‌های خود نیستند و نمی‌توانند افکار و احساسات خود را درک و توصیف کنند [۲۱]. آلکسی‌تیمیا مشخصات خاصی دارد. در سطح شناختی، فکر کردن و به کلام درآوردن به صورت عینی است و از نظر جزئیات وقایع بیرونی فرد، غنی است. ظرفیتی تقریباً محدود و یا فقدان ظرفیت برای سمبول‌سازی، تخیل کردن و تداعی نمودن، وجود دارد. فراوانی رویاها کم است و از ویژگی‌های ساده‌ای برخوردارند. یک فرد آلکسی‌تیمیک در رویاهای خود فقر افکار و تداعی‌ها را در مورد رویاهایش دارد. در ارتباط با عواطف، فقدان ظرفیت منجر به شکست در تشخیص احساسات این چینی و به کلام درآوردن آن‌ها می‌شود. استفاده از زبان، خالی از رنگ عاطفی است. بسیاری از نویسندگان، تکرار را به عنوان پدیده‌ای مشخص کننده تلقی می‌کنند. این بدان معنا

پرسشنامه نهایی آن توسط جکسون در ۴۶ ماده بر مبنای نظریهٔ بوئن ساخته شد. تمرکز این ابزار بر ارتباط‌های مهم زندگی و روابط جاری افراد با خانواده اصلی است. آیت‌های این پرسشنامه در یک طیف لیکرت از ۱ تا ۶، ۱ (اصلاً در مورد من صحیح نیست) تا ۶ (خیلی در مورد من صحیح است) نمره گذاری می‌شوند. نحوه نمره‌گذاری پرسشنامهٔ خودتمایز سازی به این صورت است که تمام پرسشنامه به صورت معکوس نمره‌گذاری می‌شود به جزء سوالات ۴-۷-۱۱-۱۵-۱۹-۲۳-۲۷-۳۱-۳۷-۴۳. این مقیاس شامل چهار خرده مقیاس واکنش هیجانی، موقعیت من، گسلس عاطفی و آمیختگی با دیگران می‌باشد. حداکثر نمره واقعی ۲۷۶ است. نمره کمتر این پرسشنامه نشانه سطوح بالاتر تمایز یافتگی است. پرسشنامه تمایز یافتگی خود در ایران توسط اسکین [۲۳] بر روی یک نمونه ۲۶ نفری از دانش آموزان سال اول دبیرستان اجرا شد. سوال‌های که همبستگی نسبتاً پایین‌تری با کل آزمون داشت، از نمره‌گذاری حذف شد. ضریب آلفای کرونباخ گزارش شده توسط اسکورن و فریلندر برای این پرسشنامه ۰/۸۸ است. در پژوهش اسکین ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۱ به دست آمد. در پژوهش شکیبایی ضریب آلفای کرونباخ به روش بازآزمایی نیز ۰/۸۱ بوده است و یونسی [۲۴] ضرایب اعتبار این پرسشنامه را به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۵ محاسبه کرد که اعتبار بالای این پرسشنامه را نشان می‌دهد [۱۷]. در این پژوهش ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۹ به دست آمد.

پرسشنامهٔ سبک‌های دلبستگی بزرگسالان: این آزمون که توسط هازان و شاور [۲۵] ساخته شده، یک ابزار خودگزارش دهی است که بر مبنای سبک‌های دلبستگی سه‌گانهٔ اینزورث (ایمن، اجتنابی، دوسوگرا) و با این فرض که می‌توان در روابط بزرگسالان نیز سبک‌های مشابه سبک‌های دلبستگی کودکان یافت، طراحی شده است [۲۶]. این مقیاس شامل توصیف‌هایی در زمینهٔ احساسات فرد در بارهٔ ادراک او از روابط خود با افراد مهم زندگی فعلی وی می‌باشد. ظاهری روایی این پرسش‌نامه را به وسیلهٔ همسانی درونی سبک‌های دلبستگی ۰/۵۵ تا ۰/۷۴ به دست آورد و اعتبار آن را با استفاده از روش بازآزمایی در دلبستگی ایمن ($I=0/84$) و در دلبستگی ناایمن دوسوگرا و اجتنابی ($I=0/78$) گزارش کرده است [۲۷]. در این پژوهش آلفای کرونباخ پرسشنامه محاسبه و ۰/۹۰ به دست آمد.

پرسشنامه آلکسی‌تیمیا FTAS-20: مقیاس آلکسی‌تیمیا تورنتو یک آزمون ۲۰ سؤالی است و سه زیرمقیاس دشواری در تشخیص احساسات (شامل ۷ ماده)، دشواری در توصیف احساسات (شامل ۵ ماده) و تفکر عینی (شامل ۸ ماده) را در اندازه‌های پنج درجه‌ای لیکرت از نمره ۱ (کاملاً مخالف) تا نمره ۵ (کاملاً موافق)، می‌سنجد. یک نمره کل برای آلکسی‌تیمیا کلی محاسبه می‌شود. ویژگی‌های روانسنجی مقیاس آلکسی‌تیمیا تورنتو-۲۰ در پژوهش‌های متعدد بررسی و تأیید شده است. در نسخه فارسی مقیاس ناگوی هیجانی تورنتو-۲۰، ضرایب آلفای

است که فرد دیگر ترجمان گسترده‌ای از تصویر خود را با تفاوت‌های جزئی و عاری از ویژگی‌های شخصی واقعی، دریافت کرده است. به نظر می‌رسد این مسئله مربوط به فقدان ظرفیت در شکل دهی الگوهای صحیح درونسازی‌ها، تشخیص‌ها و برون‌فکنی‌ها است، که می‌تواند نتیجه‌ی فقدان تمایزات عاطفی درگیر در مسئله باشد [۲۲]. افراد مبتلا به ناتوانی هیجانی، تهییج‌های بدنی بهنجار را بزرگ می‌کنند و نشانه‌های بدنی انگیزشی هیجانی را بد تفسیر می‌کنند. اعتقاد بر این است که ناتوانی هیجانی عامل خطر ساز برای بسیاری از اختلالات روانپزشکی است، زیرا افراد مبتلا به این عارضه بسیار تحت فشار همبسته‌های جسمانی هیجانی هستند که به کلام در نمی‌آیند. این نارسایی مانع تنظیم هیجان‌ها شده، سازگاری موفقیت آمیز را دشوار می‌سازد. افراد مبتلا به آلکسی‌تیمیا برای بیان احساساتشان دست به فعالیت‌های غیر کلامی مخربی می‌زنند. رفتارهایی نظیر پاره کردن، شکستن اشیاء، نوشیدن الکل و مصرف مواد مخدر مثال‌هایی از این گونه فعالیت‌ها هستند [۱۹].

با توجه به اهمیت تمایز یافتگی خود برای تشکیل خانواده و آمادگی جدایی از خانواده اصلی، پژوهش حاضر با هدف تبیین تمایز یافتگی خود بر اساس سبک‌های دلبستگی و آلکسی‌تیمیا انجام گرفت. در حقیقت هدف از انجام این پژوهش پاسخ به این پرسش‌ها بود که آیا بین سبک‌های دلبستگی و آلکسی‌تیمیا با تمایز یافتگی خود رابطه وجود دارد؟ و آیا متغیرهای سبک‌های دلبستگی و آلکسی‌تیمیا توان پیش بینی تمایز یافتگی خود را دارند؟ همچنین بررسی اینکه آیا در رابطه سبک‌های دلبستگی و تمایز یافتگی خود، متغیر آلکسی‌تیمیا نقش میانجی دارد؟

روش

پژوهش حاضر از نوع توصیفی - همبستگی است. برای پیش‌بینی تمایز یافتگی خود بر اساس سبک‌های دلبستگی و آلکسی‌تیمیا و دست یافتن به یک معادله پیش‌بین روش تحلیل رگرسیون با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS19 و AMOS18 به کار گرفته شد، که متغیر ملاک تمایز یافتگی خود بود و متغیرهای پیش‌بین سبک‌های دلبستگی و آلکسی‌تیمیا بود. در این پژوهش با استفاده از فرمول کوکران ۳۲۵ نفر از دانشجویان دانشگاه رازی کرمانشاه به شیوه نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای انتخاب شدند (با در نظر گرفتن جنسیت و تعداد دانشجویان هر دانشکده). شرکت کنندگان پس از اعلام رضایت به پرسشنامه‌های پژوهش پاسخ دادند. میانگین سنی افراد نمونه ۲۱/۸۹ (انحراف معیار ۲/۲۲) بود. ۱۴۴ نفر از آن‌ها دختر و ۱۴۹ نفر دیگر پسر بودند. برای گردآوری داده‌های پژوهش از پرسشنامه‌های زیر استفاده شد:

پرسشنامهٔ خودتمایز سازی (DSI-R): این پرسشنامه در سال ۱۹۸۸ توسط اسکورن و فریلندر ساخته شد و در سال ۲۰۰۳ توسط اسکورن و اسمیت مورد تجدید نظر قرار گرفت و

نشان داد که دامنه سنی آزمودنی‌ها از ۱۸ تا ۳۱ سال قرار دارد ($M=21/89$ و $SD=2/22$). در جدول ۱، میانگین و انحراف معیار نمره های آزمودنی‌ها بر اساس متغیرهای سبک دلبستگی ایمن، سبک دلبستگی دوسوگرا، سبک دلبستگی نایمن، آلکسی تیمیا و اتمایز یافتگی خود ارایه شده است.

نتایج نشان داد که بین سبک دلبستگی ایمن با خرده مقیاس‌های تمایز یافتگی خود (واکنش پذیری عاطفی، گریز عاطفی و آمیختگی با دیگران) و نمره کلی به جزء خرده مقیاس وضعیت من رابطه مثبت معناداری وجود دارد ($r=0/12$ ، $r=0/11$ ، $r=0/20$ ، $r=0/18$) همچنین نتایج بیانگر آن است که بین سبک دلبستگی دوسوگرا با وضعیت من از مولفه‌های تمایز یافتگی ضریب همبستگی $0/15$ وجود دارد اما با سایر مولفه‌ها رابطه معناداری نداشت. بین سبک دلبستگی نایمن با خرده مقیاس‌های تمایز یافتگی خود (واکنش پذیری عاطفی، وضعیت من، گریز عاطفی و آمیختگی با دیگران) و نمره کلی رابطه منفی معناداری وجود دارد ($r=-0/28$ ، $r=-0/32$ ، $r=-0/31$ ، $r=-0/33$).

همچنین نتایج نشان داد بین مشکل در تشخیص احساسات (از مولفه‌های آلکسی تیمیا) با خرده مقیاس‌های تمایز یافتگی خود (واکنش پذیری عاطفی، وضعیت من، گریز عاطفی و آمیختگی با دیگران) و نمره کلی رابطه معناداری وجود دارد ($r=0/12$ ، $r=0/30$ ، $r=0/21$ ، $r=0/26$). بین مشکل در توصیف احساسات (از مولفه‌های آلکسی تیمیا) با واکنش پذیری عاطفی و آمیختگی با دیگران و نمره کلی، به ترتیب دارای ضرایب همبستگی ($r=0/16$ ، $r=0/14$ ، $r=0/15$) بود و با سایر مولفه‌ها رابطه معناداری نداشت.

کرونباخ برای ناگویی هیجانی کل و سه زیر مقیاس دشواری در تشخیص احساسات، دشواری در توصیف احساسات و تفکر عینی به ترتیب $0/85$ ، $0/82$ و $0/75$ و $0/72$ محاسبه شد که نشانه همسانی درونی خوب مقیاس است. اعتبار باز آزمایی مقیاس آلکسی تیمیا تورنتو-۲۰ در یک نمونه ۶۷ نفری در دو نوبت با فاصله چهار هفته از $r=0/80$ تا $r=0/87$ برای آلکسی تیمیا کل و زیر مقیاس‌های مختلف تأیید شد. روایی همزمان مقیاس آلکسی تیمیا تورنتو-۲۰ بر حسب همبستگی بین زیر مقیاس‌های این آزمون و مقیاس‌های هوش هیجانی، بهزیستی روانشناختی و درماندگی روانشناختی بررسی و مورد تأیید قرار گرفت. نتایج ضریب همبستگی پیروسون نشان داد که بین نمره آزمودنی‌ها در مقیاس آلکسی تیمیا کل با هوش هیجانی، بهزیستی روانشناختی و درماندگی روانشناختی همبستگی معنادار وجود دارد. ضرایب همبستگی بین زیر مقیاس‌های آلکسی تیمیا و متغیرهای فوق نیز معنادار بودند. نتایج تحلیل عاملی تأییدی نیز وجود سه عامل دشواری در تشخیص احساسات، دشواری در توصیف احساسات و تفکر عینی را در نسخه فارسی مقیاس آلکسی تیمیا تورنتو-۲۰ گزارش کرده است [۲۸]. در پژوهش حاضر آلفای کرونباخ این پرسشنامه $0/92$ به دست آمد.

یافته‌ها

پس از تکمیل پرسشنامه‌ها ۱۷ مورد از آن‌ها غیرقابل استفاده تشخیص داده شد بنابراین تحلیل داده‌ها برای 303 نفر 144 دختر (48%) و 149 نفر پسر (52%) انجام شد. نتایج توصیفی

جدول ۱. میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای پژوهش

متغیر	مولفه‌ها	حداقل	حداقل ممکن	حداکثر	حداکثر ممکن	میانگین	انحراف معیار
سبک دلبستگی ایمن	سبک دلبستگی ایمن	۶	۱	۲۷	۳۵	۱۵/۳۰	۳/۷۴
	سبک دلبستگی دوسوگرا	۰	۱	۲۲	۳۵	۱۲/۴۴	۵/۲۴
	سبک دلبستگی نایمن	۰	۱	۲۶	۳۵	۱۱/۱۰	۳/۸۲
آلکسی تیمیا		۲۱	۱	۸۲	۱۰۰	۵۶/۲۱	۱۰/۳۵
تمایز یافتگی خود		۱۰۰	۱	۱۹۲	۲۵۲	۱۴۸/۲۳	۱۴/۱۳

جدول ۲. ماتریس ضرایب همبستگی متغیرهای پژوهش

مولفه‌ها	شاخص	سبک‌های دلبستگی			آلکسی تیمیا	
		ایمن	دوسوگرا	اجتنابی	مشکل در تشخیص احساسات	مشکل در توصیف احساسات
واکنش‌پذیری	r	0/20	0/02	-0/32	-0/23	-0/16
عاطفی	p	0/01	0/65	0/01	0/01	0/04
وضعیت من	r	0/04	0/15	0/28	0/12	0/02
	p	0/47	0/09	0/01	0/03	0/62
گریز عاطفی	r	0/11	-0/04	-0/31	-0/30	-0/09
	p	0/05	0/48	0/01	0/01	0/18
آمیختگی با دیگران	r	0/12	0/02	-0/33	-0/21	-0/14
	p	0/02	0/07	0/01	0/01	0/01
تمایز یافتگی کل	r	0/18	0/03	-0/33	-0/26	-0/15
	p	0/01	0/56	0/01	0/01	0/08

دیگران متغیرهای سبک دلبستگی اجتنابی و آلکسی‌تیمیا با ضرایب بتای ۰/۲۷- و ۰/۱۳- توان پیش بینی را دارند. نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که متغیرهای پیش بین سبک‌های دلبستگی و آلکسی‌تیمیا روی هم رفته می‌توانند ۱۶ درصد تغییرات مربوط به نمره کل تمایز یافتگی را پیش بینی کنند. ضریب تاثیر سبک دلبستگی ایمن ۰/۱۳-، سبک دلبستگی اجتنابی ۰/۲۴- و آلکسی‌تیمیا ۰/۲۱- است.

برای بررسی نقش میانجی گری آلکسی‌تیمیا در رابطه بین سبک‌های دلبستگی و تمایز یافتگی خود از تحلیل مسیر با استفاده از نرم افزار AMOS استفاده شد. ضرایب مستقیم بین متغیرها در جدول ۴ آمده است. همانگونه که جدول ۴ نشان می‌دهد، ضرایب مستقیم بین سبک دلبستگی اجتنابی با آلکسی‌تیمیا (۰/۳۱)؛ آلکسی‌تیمیا با تمایز یافتگی خود (۰/۲۲)؛ و سبک دلبستگی اجتنابی با تمایز یافتگی خود (۰/۲۶) معنادار است. در جدول ۵ ضرایب غیر مستقیم بین سبک‌های دلبستگی با تمایز یافتگی خود با میانجی گری آلکسی‌تیمیا ارائه شده است.

نتایج تحلیل مسیر نشان می‌دهد که ضریب استاندارد غیر مستقیم بین سبک دلبستگی اجتنابی با تمایز یافتگی خود (۰/۰۶) معنادار است یعنی نقش میانجی گری آلکسی‌تیمیا در رابطه بین سبک دلبستگی اجتنابی و تمایز یافتگی خود با $P < 0/004$ معنادار است. اما در سایر مسیرها معنادار نیست. با توجه به نتایج به دست آمده شکل ۱ ضرایب مسیر استاندارد مدل نهایی پژوهش را نشان می‌دهد.

نتایج پژوهش نشان داد که بین تفکر عینی (از مولفه‌های آلکسی‌تیمیا) با وضعیت من و نمره کلی ضریب همبستگی ۰/۱۱-، ۰/۱۳ وجود دارد و با سایر مولفه‌ها رابطه معناداری نداشت. همچنین نتایج نشان داد که بین آلکسی‌تیمیا کل با خرده مقیاس‌های تمایز یافتگی خود (واکنش پذیری عاطفی، گریز عاطفی و آمیختگی با دیگران) و نمره کلی به جزء خرده مقیاس وضعیت من رابطه معناداری وجود دارد (۰/۲۴-، ۰/۲۵-، ۰/۲۱-، ۰/۲۸-).

با توجه به اینکه متغیرهای پیش بین و ملاک بر اساس مقیاس فاصله‌ای بودند، و بین آن‌ها رابطه خطی مشاهده شد (نتایج جدول ۲)، داده‌ها برای برون هشتگی، طبیعی بودن و همسانی پراکنشی باقی مانده‌ها غربال شدند، بنابراین مفروضه استفاده از رگرسیون برقرار است؛ بنابراین برای پیش بینی تمایز یافتگی خود و مولفه‌های آن بر اساس سبک‌های دلبستگی و آلکسی‌تیمیا از تحلیل رگرسیون استفاده شد که نتایج در جدول ۳ آمده است. نتایج نشان می‌دهد که متغیرهای پیش بین سبک‌های دلبستگی و آلکسی‌تیمیا روی هم رفته به ترتیب می‌توانند ۱۵، ۹، ۱۰ و ۱۳ درصد مولفه‌های واکنش‌پذیری عاطفی، وضعیت من، گریز عاطفی و آمیختگی با دیگران را پیش بینی کنند. بر این اساس سبک دلبستگی ایمن، سبک دلبستگی اجتنابی و آلکسی‌تیمیا با ضرایب بتای ۰/۱۵، ۰/۲۳- و ۰/۱۷- می‌توانند مولفه واکنش‌پذیری عاطفی را پیش بینی کنند، اما تنها سبک دلبستگی اجتنابی با ضریب بتای ۰/۲۶ می‌تواند مولفه وضعیت من را پیش بینی کنند، سبک دلبستگی اجتنابی نیز با ضریب بتای ۰/۲۶- می‌تواند مولفه گریز عاطفی را پیش بینی کنند و برای مولفه آمیختگی با

جدول ۳. خلاصه تحلیل رگرسیونی پیش بینی تمایز یافتگی خود و مولفه‌های آن بر اساس سبک‌های دلبستگی و آلکسی‌تیمیا

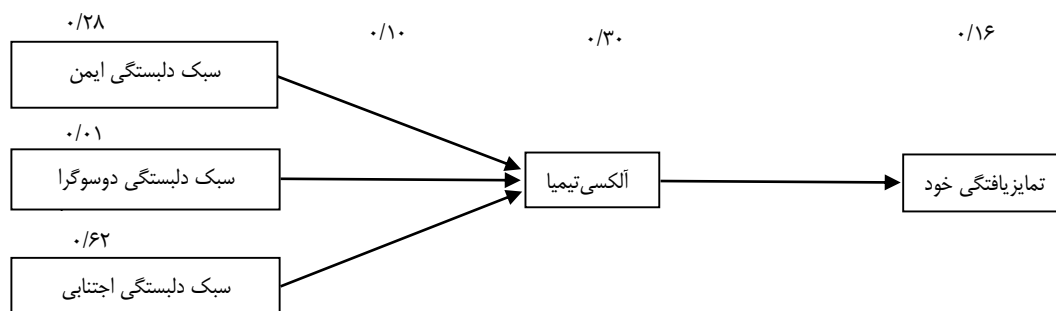
متغیر ملاک	نتایج رگرسیونی	متغیر پیش بین	B	β	سطح معناداری
واکنش پذیری عاطفی	$F = 17/87$	سبک دلبستگی ایمن	-0/23	-0/15	0/006
	$P < 0/001$	سبک دلبستگی اجتنابی	-0/26	-0/23	0/001
	$R^2 = 0/15$	آلکسی‌تیمیا	-0/10	-0/17	0/002
وضعیت من	$F = 14/85$	سبک دلبستگی دوسوگرا	0/12	0/08	0/13
	$P < 0/001$	سبک دلبستگی اجتنابی	0/28	0/26	0/001
گریز عاطفی	$F = 11/55$	سبک دلبستگی ایمن	-0/10	-0/05	0/33
	$P < 0/001$	سبک دلبستگی اجتنابی	-0/33	-0/26	0/001
	$R^2 = 0/10$	آلکسی‌تیمیا	-0/06	-0/10	0/07
آمیختگی با دیگران	$F = 14/97$	سبک دلبستگی ایمن	-0/13	-0/06	0/21
	$P < 0/001$	سبک دلبستگی اجتنابی	-0/37	-0/27	0/001
	$R^2 = 0/13$	آلکسی‌تیمیا	-0/09	-0/13	0/01
نمره کل	$F = 19/78$	سبک دلبستگی ایمن	-0/51	-0/13	0/01
	$P < 0/001$	سبک دلبستگی اجتنابی	-0/64	-0/24	0/001
	$R^2 = 0/16$	آلکسی‌تیمیا	-0/29	-0/21	0/001

جدول ۴. ضرایب مستقیم بین متغیرهای آلکسی تیمیا، سبک‌های دلبستگی و تمایز یافتگی خود

مسیرها	ضرایب استاندارد	ضرایب غیراستاندارد	سطح معناداری
سبک دلبستگی ایمن - آلکسی تیمیا	-۰/۱۰	-۰/۲۸	۰/۰۶
سبک دلبستگی دوسوگرا - آلکسی تیمیا	۰/۰۰۲	۰/۰۰۵	۰/۹۷
سبک دلبستگی اجتنابی - آلکسی تیمیا	۰/۳۱	۰/۶۱	۰/۰۰۱
آلکسی تیمیا - تمایز یافتگی خود	-۰/۲۲	-۰/۲۹	۰/۰۰۱
سبک دلبستگی ایمن - تمایز یافتگی خود	۰/۰۹	-۰/۳۶	۰/۰۶
سبک دلبستگی دوسوگرا - تمایز یافتگی خود	۰/۰۷	۰/۲۸	۰/۱۳
سبک دلبستگی اجتنابی - تمایز یافتگی خود	-۰/۲۶	-۰/۷۲	۰/۰۰۱

جدول ۵. ضرایب غیر مستقیم بین سبک‌های دلبستگی با تمایز یافتگی خود با میانجی‌گری آلکسی تیمیا

مسیرها	ضرایب استاندارد	ضرایب غیراستاندارد	سطح معناداری
سبک دلبستگی اجتنابی - تمایز یافتگی خود	۰/۰۶	-۰/۱۸	۰/۰۰۴
سبک دلبستگی دوسوگرا - تمایز یافتگی خود	۰/۰۰۱	-۰/۰۰۲	۰/۹۹
سبک دلبستگی ایمن - تمایز یافتگی خود	۰/۰۲	۰/۰۸	۰/۱۸

شکل ۱. ضرایب مسیر استاندارد مدل نهایی تمایز یافتگی خود بر اساس سبک‌های دلبستگی و آلکسی تیمیا

بحث

مرحله از تحول و رشد شخصیت رسیده باشد مدنظر است. یعنی اگر فرد دارای سبک دلبستگی ایمن باشد از روابط خود با مادر دارای رضایت کافی بوده، بنابراین از سلامت بهتری برخوردار است و می‌تواند در مواقعی که لازم باشد از خانواده جدا شده و خود خانواده جدیدی را تشکیل دهد. کودکان دلبسته‌ی ایمن، واژگان هیجانی بیشتری می‌آموزند و این مسئله می‌تواند به آن‌ها در درک حالات ذهنی و عواطف و احساسات دیگران کمک کند. توانایی کنترل بر احساس خود برای بدست آوردن بینش روان‌شناختی و درک خود، نقش تعدیل‌کننده‌ای دارد. میزان مهارت افراد در بیان احساسات، شایستگی اجتماعی مهمی است و این مهارت به فرد در کنار آمدن با دیگران کمک می‌کند. کاستی در این زمینه در ارتباط میان‌فردی، مشکلاتی را ایجاد می‌کند و در واقع فقدان این مهارت حتی در باهوش‌ترین افراد نیز می‌تواند باعث بروز مشکلات ارتباطی گردد. با توجه به نتایج پژوهش می‌توان گفت افرادی که سبک دلبستگی ایمن دارند تمایز یافتگی بیشتری خواهند داشت و افرادی که سبک دلبستگی اجتنابی دارند تمایز یافتگی کمتری خواهند داشت. با فراهم کردن رابطه‌ی امن و تامین‌کننده‌ی نیازهای کودک در ماه‌ها و سال‌های اول زندگی می‌توان تاثیر مطلوبی بر سلامت جسمی، روانی و هیجانی و نیز توانایی‌های اجتماعی کودکان در سال‌های بعدی زندگی گذاشت که تمایز

پژوهش حاضر با هدف تبیین تمایز یافتگی خود بر اساس سبک‌های دلبستگی و آلکسی تیمیا انجام گرفت. نتایج پژوهش نشان داد که بین سبک دلبستگی ایمن و تمایز یافتگی خود رابطه مثبت و معناداری وجود دارد، یعنی اگر سبک دلبستگی فرد ایمن باشد تمایز یافتگی خود در وی بیشتر است. همچنین بین سبک دلبستگی اجتنابی و تمایز یافتگی خود رابطه منفی وجود دارد. نتایج نشان داد که بین آلکسی تیمیا و تمایز یافتگی رابطه منفی وجود دارد. همچنین نتایج نشان داد که سبک دلبستگی اجتنابی، آلکسی تیمیا و سبک دلبستگی ایمن توان پیش‌بینی تمایز یافتگی را دارند. در واقع نتایج پژوهش حاکی از آنست که سبک دلبستگی اجتنابی پیش‌بین قوی‌تری برای تمایز یافتگی خود است یعنی اگر سبک دلبستگی در فرد اجتنابی باشد تمایز یافتگی خود در وی پایین خواهد بود. در بسیاری از پژوهش‌ها دلبستگی از علل مهم و اساسی در تحول شخصیت در نظر گرفته می‌شود، نظریه‌های روان‌تحلیل‌گری نیز رابطه والد فرزند در کودکی را عامل مهم و اساسی در شکل‌گیری شخصیت عنوان کرده‌اند، نتایج پژوهش حاضر نیز تایید‌کننده این موضوع است، زیرا که تمایز یافتگی را به عنوان یک ویژگی شخصیتی بر شمرده‌اند، تمایز یافتگی که استقلال عاطفی از خانواده اصلی می‌باشد، هنگامی که فرد به یک

دلبستگی اجتنابی و آلکسی‌تیمیا توان پیش بینی مولفه واکنش‌پذیری عاطفی را دارند. در تبیین این نتیجه می‌توان گفت که افراد با سبک دلبستگی ایمن توانایی پردازش سازش یافته اطلاعات هیجانی خود می‌باشند، آن‌ها در ارتباط‌های خود از شیوه‌های کارآمد و موثر ارتباطی استفاده کرده و توانایی مدیریت ارتباط عاطفی و هیجانی را دارند. اما افراد دارای سبک اجتنابی با ویژگی‌های هیجانی مثل تجربه هیجانی‌های منفی بیشتر در ارتباطات، توجه اندک به اطلاعات هیجانی مثبت، سرکوب اطلاعات هیجانی منفی، سبک‌های مقابله‌ای هیجانی مدار توصیف می‌شوند [۱۶]، این ویژگی‌ها چه به لحاظ نظری و چه بر مبنای یافته‌های پژوهشی با این قسمت از نتایج پژوهش همخوان است.

همچنین نتایج پژوهش نشان داد که فقط سبک دلبستگی اجتنابی توان پیش‌بینی مولفه وضعیت من را دارد. همچنین سبک دلبستگی اجتنابی توان پیش‌بینی مولفه‌های گریز عاطفی و آمیختگی با دیگران را دارند. بر اساس نتایج، سبک دلبستگی اجتنابی پیش‌بین قوی تری نسبت به دو سبک دیگر برای تمایز یافتگی می‌باشد. در بررسی نقش میانجی‌گری آلکسی‌تیمیا نیز، در رابطه بین سبک دلبستگی اجتنابی و تمایز یافتگی خود این نقش تایید شد. برای تبیین این یافته‌ها می‌توان بیان داشت که با توجه به پژوهش وی و همکاران [۳۵] که در پژوهش خود دریافته‌اند که سبک دلبستگی اجتنابی از طریق سرکوب هیجانی یا راهبردهای کم‌فعالانه با خلق منفی و مشکلات بین فردی ارتباط دارد. و پژوهش لویز و همکاران [۳۶] نیز نشان داد که ارتباط مستقیمی بین دلبستگی اضطرابی و واکنش‌های هیجانی (راهبرد بیش‌فعالانه) در دانشجویان وجود دارد. این نتایج قابل تبیین است. از سوی دیگر دریک و ون هیول [۳۷] اشاره دارند که افراد دارای صفت آلکسی‌تیمیا، نیاز جدی و نیرومندی به استقلال دارند که این نیاز نشأت گرفته از تردید و عدم اعتماد به دیگران است. بنابراین افرادی که دارای سبک دلبستگی اجتنابی باشند و آلکسی‌تیمیا نیز بالا باشد در کسب استقلال عاطفی دچار مشکل می‌شوند.

بنابر نتایج پژوهش می‌توان استنباط کرد کیفیت پیوند عاطفی کودک با افراد مهم زندگی‌اش می‌تواند در رشد و شکل‌گیری قابلیت‌های هیجانی وی نقش داشته و تاثیر فراوانی در روابط بین فردی و درون فردی آینده او داشته باشد [۹، ۱۰].

نتیجه‌گیری

با توجه به اینکه پژوهش حاضر در یک نمونه دانشجویی و در یک دانشگاه خاص انجام گرفت، برای تعمیم نتایج باید احتیاط لازم را در نظر گرفت. بنابراین پیشنهاد می‌شود این پژوهش در جوامع دیگر نیز انجام گیرد. با توجه به نتایج پژوهش توصیه می‌گردد که درمانگران به نقش هیجان‌ها و سبک‌های دلبستگی

یافتگی از این نکته مجزا نیست [۵]. بسیاری از پژوهش‌ها مثل پژوهش‌های ترو و پیسانی [۹]؛ کرنل و هامرین [۱۰]؛ ایوارسون و همکاران [۲۹]؛ وارن و همکاران [۳۰] و دوزیر و لی [۱۵] به نقش سبک‌های دلبستگی در اختلال‌های روانی اشاره کرده‌اند. و در واقع پژوهش‌ها تایید کننده نقش سبک‌های دلبستگی در سلامت روان است که تمایز یافتگی خود نیز می‌تواند از جنبه‌های سلامت روان در فرد باشد، اما تاکنون پژوهشی که رابطه سبک‌های دلبستگی با تمایز یافتگی را مورد سنجش قرار دهد انجام نگرفته است.

دیگر نتایج پژوهش نشان داد که هر چه میزان آلکسی‌تیمیا در فرد کمتر باشد میزان تمایز یافتگی در وی بیشتر خواهد بود. در واقع تمایز یافتگی نوعی استقلال عاطفی است که فرد آن را در طی دوران رشد کسب می‌کند یعنی اگر فرد توانست این استقلال را کسب کند با توجه به پژوهش‌های انجام گرفته از سلامت بهتری برخوردار خواهد شد، در مورد نقش آن در آلکسی‌تیمیا باید گفت که چون آلکسی‌تیمیا به نحوه تنظیم عواطف و هیجان‌ها مربوط است اگر فرد تمایز یافتگی بالا داشته باشد یعنی توانسته است که عواطف و هیجان‌های خود را شناسایی کند، بنابراین این فرد توان تنظیم و بیان آن‌ها را نیز به دست آورده است، لذا نتایج پژوهش در این قسمت بدین شکل قابل تبیین است. در مورد نقش آلکسی‌تیمیا در پیش‌بینی تمایز یافتگی تاکنون پژوهشی انجام نگرفته است. اما از سوی دیگر می‌توان گفت که چون آلکسی‌تیمیا یک اختلال مربوط به رشد و تحول است و توانایی بیان هیجان در زندگی فرد از لحاظ زمانی زودتر از تمایز یافتگی خود اتفاق می‌افتد بنابراین می‌توان گفت افرادی که هنوز توانایی بیان و تشخیص هیجان‌ها و عواطف (آلکسی‌تیمیا) را کسب نکرده‌اند، ممکن است در جوانی (که نمونه پژوهش نیز در محدوده سنی جوان بودند) نتوانند به استقلال عاطفی (تمایز یافتگی) دست یابند [۲۳].

برخی از پژوهش‌ها از جمله پژوهش‌های موتان و گنگوز [۳۱]؛ دبی، پاندی و میشر [۳۲]؛ مظاهری و افشار [۳۳] و زکی‌بی [۳۴] به نقش آلکسی‌تیمیا در سلامت روان اشاره کرده‌اند. اگر تمایز یافتگی خود، بر سلامت روان تاثیرگذار در نظر گرفته شود، نتایج پژوهش با این پژوهش‌ها همخوان است.

برای تبیین نتایج در حالت کلی، ذکر این مهم لازم است که با توجه به تعاریفی که در مقدمه ذکر شده می‌توان چند نکته را بیان نمود: نخست این که دلبستگی یک پیوند و رابطه بین فردی است، دوم این که این ارتباط، یک ارتباط عاطفی است و مسلم است که هیجان‌های مختلفی در این ارتباط درگیر خواهند بود و سوم این که این ارتباط نسبتاً پایدار است. بنابراین با توجه به مفهوم الگوهای فعال درونی (بازنمایی‌های ذهنی از خود و دیگران)، کیفیت این پیوند، حوزه‌های وسیعی از روابط بین فردی و درون فردی را در زمان حال و آینده تحت تاثیر قرار خواهد داد [۶]. نتایج پژوهش نشان داد که سبک دلبستگی ایمن و سبک

تشکر و قدردانی: نویسندگان مقاله بر خود لازم می‌دانند که از تمامی کسانی که یاریگر ما در اجرای پژوهش بودند، خصوصاً دانشجویان دانشگاه رازی کمال تشکر و قدردانی را داشته باشند.

در استقلال عاطفی توجه داشته باشند. در حقیقت این پژوهش با توجه به جدید بودن، درجه جدیدی را به روی پژوهش‌های آتی باز کرده است.

منابع

1. Shakibaiei T. Effects of Training Self-differentiation Mental Health after Divorce. Tehran: Allameh Tabatabaie University; 2006.[Persian]
2. DeCesare SD. Anxiety and depression: Self differentiation as a unique predictor: Marywood University; 2008.
3. Glade AC. Differentiation, marital satisfaction, and depressive symptoms: An application of Bowen theory: The Ohio State University; 2005.
4. Suleiman Nejad A. Impact Psychodrama on Increasing the Self-differentiation Nursing Students' Individual Family. J Urmia Uni Med Sci. 2009;21(1):42-52. [Persian]
5. Bayrami M, Fahimi S, Akbari E, Amiri Pichakolaei A. Predicting marital satisfaction on the basis of attachment styles and differentiation components. J Fundament Mental Health. 2012;14(1):64-77. [Persian]
6. Shaker A, Fathi-Ashtiani A. The relationship of attachment styles and mental health with marital adjustment in couples. J BehavSci. 2011;5(2):179-84.[Persian]
7. Yaghubi R, Azad-fallah P, Tabatabaee S. The relationships between approach/avoidance systems and attachment styles. J Behav Sci. 2014;7(4):289-95.
8. Bowlby J. Attachment and loss. London: Basic Books; 1969.
9. McMahan True M, Pisani L, Oumar F. Infant-mother attachment among the Dogon of Mali. Child Dev. 2001;72(5):1451-66.
10. Cornell T, Hamrin V. Clinical interventions for children with attachment problems. J Child Adolesc Psychiatr Nurs. 2008;21(1):35-47.
11. Jahanbakhsh M, Amiri S, Molavi H, Bahadori MH. Girl with attachment problems related to maternal attachment. Iran J Psychiatr Clin Psychol. 2010;3(7):15-24.[Persian]
12. Mickelson KD, Kessler RC, Shaver PR. Adult attachment in a nationally representative sample. J Pers Social Psychol. 1997;73(5):1092.
13. Fonagy P, Leigh T, Steele H. The relation of attachment status, psychiatric with a sample of iranian students. Psychol Reports. 1996;10(1):209-20.
14. Burge D, Hammen C, Davila J, Daley SE, PALEY B, LINDBERG N, et al. The relationship between attachment cognitions and psychological adjustment in late adolescent women. Dev Psychopathol. 1997;9(1):151-67.
15. Dozier M, Lee SW. Discrepancies between self- and other-report of psychiatric symptomatology: Effects of dismissing attachment strategies. Dev Psychopathol. 1995;7(1):217-26.
16. de Ruiter C, Van Ijzendoorn MH. Agoraphobia and anxious-ambivalent attachment: An integrative review. J Anxiety Disord. 1992;6(4):365-81.
17. Karami J, Zakiei A, Alikhani M. The Role of Gender Differentiation and Attachment Styles in Predicting the Incidence Alexithymia. Med J Tabriz Univ Med Sci. 2012;In puplication. [Persian]
18. Heshmati R, ghorbani N, Rostami R, Ahmadi M, Akhavan H. Comparison Study of Alexithymia in Patients with Psychotic Disorders, Non-Psychotic and Normal Individuals. Sci J Hamdan Univ Med Sci. 2010;17(1):5-56.[Persian]
19. Koochi S. Evaluation of positive and negative emotions and self-efficacy as a moderator of the relationship between Alexitymia and experience of pain in patients with chronic pain[Disserttaion].Tehran University, Tehran; 2010. [Persian]
20. Luminet O, Vermeulen N, Demaret C, Taylor GJ, Bagby RM. Alexithymia and levels of processing: Evidence for an overall deficit in remembering emotion words. J Res Pers. 2006;40(5):713-33.
21. Lee YJ, Yu S-H, Cho S-J, Cho IH, Koh S-H, Kim SJ. Direct and indirect effects of the temperament and character on alexithymia: a pathway analysis with mood and anxiety. Comprehen Psychiatr. 2010;51(2):201-6.
22. Meijer-Degen F, Lansen J. Alexithymia—A challenge to art therapy: The story of Rita. Arts Psychother. 2006;33(3):167-79.
23. Eskian P. Effect of psychodrama on increasing differentiation of the original family in female high school students in area 5 Tehran[Dissertation]. Tehran: Teacher education of Tehran; 2004.[Persian]
24. Yunesi F. the normalization of self differentiation test among people 25-50 years old. Tehran: Alame Tabatabaie; 2005.[Persian]
25. Hazan C, Shaver P. Romantic love conceptualized as an attachment roses. J Pers Soc Psychol. 1987;52:511-24.
26. Bayrami M, Mohammadpour V, Gholamzade M. Comparison of happiness and willingness to communicate in attachment styles in university students. J Behav Sci. 2012;6(2):105-9.[Persian]
27. Taheri M. The Relationship between Maternal Attachment Styles and Social Maturity of Secondary School Boy Students Mentally Retarded City Shiraz. Hakim Med J. 2009;13(2):29-37.[Persian]
28. Besharat M. Reliability and factorial validity of a farsi version of the toronto alexithymia scale with a sample of iranian students. Psychol Reports. 2007;10(1):209-20.[Persian]

29. Ivarsson T, Granqvist P, Gillberg C, Broberg AG. Attachment states of mind in adolescents with Obsessive-Compulsive Disorder and/or depressive disorders: a controlled study. *Euro Child Adolesc Psychiatr.* 2010;19(11):845-53.
30. Warren SL, Huston L, Egeland B, Sroufe L. Child and adolescent anxiety disorders and early attachment. *J Am Acad Child Adolesc Psychiatr.* 1997;36(5):637-44.
31. Motan İ, Gençöz T. The relationship between the dimensions of alexithymia and the intensity of depression and anxiety. *Turkish J Psychiatr.* 2007;18(4).
32. Dubey A, Pandey R, Mishra K. Role of Emotion Regulation Difficulties and Positive/Negative Affectivity in Explaining Alexithymia-Health Relationship: An overview. *J Soc Sci Res.* 2010;7(20-31).
33. Mazaheri M, Afshar H. The relationship between alexithymia with depression and anxiety patients. *J Fundament Ment Health.* 2010;12(46):470-9. [Persian]
34. Zakiei A. The Relationship between Alexithymia, Ellis Irrational Beliefs, Positive and Negative Affection on Psychiatric Disorders in Kermanshah Razi University Students. Kermanshah Razi University; 2012. [Persian]
35. Wei M, Vogel DL, Ku T-Y, Zakalik RA. Adult attachment, affect regulation, negative mood, and interpersonal problems: The mediating roles of emotional reactivity and emotional cutoff. *J Couns Psychol.* 2005;52(1):14.
36. Lopez FG, Mauricio AM, Gormley B, Simko T, Berger E. Adult attachment orientations and college student distress: The mediating role of problem coping styles. *J Couns Dev.* 2001;79(4):459-64.
37. De Rick A, Vanheule S. Alexithymia and DSM-IV personality disorder traits in alcoholic inpatients: A study of the relation between both constructs. *Pers Indiv Diff.* 2007;43(1):119-29.